

■ Główny Urząd Geodezji i Kartografii w Trybunale Konstytucyjnym

24 marca 2004 r. Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie rozpoznał wniosek Prezydenta RP w sprawie uznania zgodności z Konstytucją art. 2 i art. 9 ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami (uogn) oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w części dotyczącej zniesienia centralnego organu administracji rządowej – Głównego Geodety Kraju – oraz urzędu go obsługującego – Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

Trybunał orzekł, że art. 2 i art. 9 ustawy o zmianie uogn oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest niezgodny z art. 118 ust. 1 i art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Ponadto art. 19 ww. ustawy w części obejmującej umieszczone po przecinku słowa: „z wyjątkiem art. 2, 6, 7, 9 oraz 11, które wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 2003 r.” jest niezgodny z art. 2 w związku z art. 88 ust. 1 Konstytucji. Uzasadniając swój wyrok, TK zaznaczył, że zarzuty zawarte we wniosku Prezydenta odnoszące się do art. 2 i art. 9 (likwidacja GUGiK oraz GGK) ustawy z 28 listopada 2003 r. dotyczą wyłącznie trybu uchwalenia kwestionowanych przepisów. Kontrola ich zgodności z Konstytucją polega na zbadaniu zgodności procedury uchwalenia wskazanych przepisów ustawy z uregulowaniami konstytucyjnymi, które odnoszą się do procesu ustawodawczego i są określone w art. 118 ust. 1 i w art. 119 ust. 1 i 2 Konstytucji. Konstytucja reguluje 3 odrębne instytucje:

- inicjatywę ustawodawczą,
- poprawkę do projektu ustawy zgłoszoną w toku prac sejmowych,
- poprawkę Senatu.

Instytucją o podstawowym znaczeniu jest bez wątpienia inicjatywa ustawodawcza, natomiast poprawki sejmowe i senackie odgrywają w stosunku do niej rolę uboczną i wtórną. Dlatego wykładnia przepisów regulujących instytucję poprawek musi być taka, by nie doprowadziła do zatarcia odrębności pomiędzy instytucjami inicjatywy ustawodawczej i poprawkami. Konstytucja w art. 118 ust. 1 i 2 określa wyczerpująco krąg podmiotów uprawnionych do wykonania inicjatywy ustawodawczej: posłowie, Senat, Prezydent RP, Rada Ministrów oraz grupa co najmniej 100 000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu. Natomiast art. 119 ust. 1 wymaga rozpatrzenia przez Sejm projektu ustawy w trzech czytaniach. Z formalnego punktu widzenia poprawka stanowi propozycję zmiany tekstu projektu polegającej na wykreśleniu pewnych fragmentów czy dodaniu nowych. Poprawki mają na celu ulepszenie projektu i mogą zmieniać początkowo przyjęte kierunki rozwiązań. Muszą jednak odnosić się do rozpatrywanego przez Sejm projektu ustawy oraz co do zasady – mieścić się w zakresie projektu wniesionego przez uprawniony podmiot i poddanego pierwszemu czytaniu. Wynika to nie tylko z art. 119 ust. 2 mówiącego o poprawce, ale też z podstawowej dla

procedury ustawodawczej zasady trzech czytań, u podstaw której leży założenie, że treści stanowiące tzw. nowość normatywną powinny przebiec wszystkie etapy procesu legislacyjnego, co ma prowadzić do eliminacji ryzyka niedopracowania czy przypadkowości. Wyjście poza tak określony zakres projektu może mieć miejsce tylko wtedy, gdy treść poprawki pozostaje w ścisłym związku z przedmiotem projektowanej ustawy,

zwłaszcza gdy jej wprowadzenie jest niezbędne do pełnego zrealizowania projektu koncepcji ustawodawcy. Odmienne stanowisko oznaczałoby obejście konstytucyjnych wymagań inicjatywy ustawodawczej

oraz zasady trzech czytań. Trybunał Konstytucyjny zbadał też zgodność z Konstytucją art. 19 ustawy zmieniającej uogn, który dotyczy daty wejścia w życie tej ustawy. Trybunał wziął to pod uwagę mimo braku wskazania przez wnioskodawcę. W końcowej części art. 19 ustawy nowelizującej ustawodawca wskazuje jako datę wejścia w życie kilku wymienionych w niej przepisów dzień 30 grudnia 2003 r. Co do pozostałych – termin 3 miesięcy od daty ogłoszenia ustawy. Termin 30 grudnia już minął, a artykuł, który przewiduje, że wskazane w nim przepisy ustawowe wchodzi w życie z datą poprzedzającą jego ogłoszenie narusza art. 2 w związku z art. 88 ust. 1 Konstytucji.

Źródło: GUGiK

■ Wiesław Szczepański podsekretarzem stanu ds. budownictwa

FOT. MINISTERSTWO INFRASTRUKTURY

27 lutego br. premier Leszek Miller na wniosek wicepremiera Marka Pola odwołał ze stanowiska podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury

prof. Marka Bryksa i powołał Wiesława Andrzeja Szczepańskiego. Nowy minister urodził się 1 czerwca 1960 r. w Chrośnicy. Absolwent

Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, kierunek organizacja i zarządzanie. Poseł na Sejm RP II i III kadencji, od 1997 r. poseł zawodowy (pracował m.in. w Komisji Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej). Specjalista w zakresie prawa spółdzielczego i zamówień publicznych. Radny, a następnie wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Lesznie, radny Sejmiku Wielkopolskiego (1999-2000) oraz wiceprzewodniczący Wielkopolskiego Sejmiku Gospodarczego w Poznaniu

(od 2002 r.). Posiada uprawnienia kandydata na członka rad nadzorczych spółek SP. Od 1995 r. wpisany na listę arbitrow UZP. Dyrektor naczelny, zarządca komisaryczny, a później prezes Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Komunalnego Sp. z o.o. w Lesznie (1991-97); wiceprezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast (2001-03). Od 1995 r. członek SdRP, później SLD. Żonaty z Danutą, również ekonomistką. Ma dwóch synów.

Źródło: Ministerstwo Infrastruktury